

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาเรื่องระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจลงตรา (กรณีศึกษาสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองดูไบ) นี้เป็นการการศึกษาเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสลับซับซ้อนของ กฎหมายและระเบียบของกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องการตรวจลงตราให้กับคนชาติที่มีวิวิธพิการณาเป็นพิเศษ และการที่ประเทศไทยซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก สถานเอกอัครราชทูต/สถานกงสุลใหญ่ จึงมีภาระหน้าที่ที่จะต้องอำนวยความสะดวกตรวจลงตราให้แก่นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปยังประเทศไทย

งานด้านกงสุลในหน่วยงานของไทยในต่างประเทศ มักจะไม่ได้รับความสนใจจากผู้บริหารมากนัก โดยอาจจะเข้าใจว่าเป็นงาน routine แต่ในความเป็นจริงงานด้านนี้ผู้เขียนเห็นว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุด สัมผัสกับบุคคลภายนอกมากที่สุด และเป็นงานที่ผู้บริหารต้องใช้ความระมัดระวังเอาใจใส่ไม่แพ้งานด้านการเมืองความมั่นคง หรืองานด้านเศรษฐกิจเลย

ในส่วนของ สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองดูไบ เมื่อผู้เขียนได้เข้ารับหน้าที่ในฐานะ รักษาการกงสุลใหญ่ในช่วงแรก ผู้เขียนเห็นความวุ่นวายในแต่ละวัน ทั้งผู้มาขอรับบริการและเจ้าหน้าที่ที่ต้องประสบเนื่องจากมีผู้มาขอรับการตรวจลงตราเป็นจำนวนมาก และผู้มาขอรับการตรวจลงตราก็เป็นคนชาติที่ต้องได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษแทบทั้งสิ้น ซึ่งแต่ละรายเจ้าหน้าที่ต้องใช้ความอดทน อดกลั้น และความละเอียดในการตรวจสอบเอกสาร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้องได้รับการปรับปรุง

การศึกษาเรื่องนี้จะแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการ วิธีคิด และแนวคิด ที่จะปรับปรุงการทำงานในเรื่องการตรวจลงตราของหน่วยงานเล็กๆเช่น สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองดูไบ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วย ซึ่งในที่สุดก็ประสบความสำเร็จ เป็นที่เข้าใจและยอมรับไม่ว่าจากผู้ที่มาขอรับบริการหรือจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ แต่ที่สำคัญที่สุดระบบดังกล่าวยังช่วยให้การตรวจสอบเอกสาร และการป้องกันการทุจริตในแง่ต่างๆมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น การศึกษายังได้วิเคราะห์ถึงปริมาณผู้มาขอรับการตรวจลงตราเข้าประเทศไทย ซึ่งตามสถิติมีตัวเลขเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งสรุปได้ว่าการมีระบบรวมศูนย์ด้านข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นข้อเสนอการ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวีซ่า (Thailand Data Centre) หรือระบบโปรแกรมตรวจลงตราแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Visa System) น่าจะต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรมให้ได้ ซึ่งจะยังประโยชน์ให้แก่ดำเนินงานด้านนี้ได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น